

מדינת ישראל

גנץ המדינה

16

מס' תיק

משלך גן ירושלים מס' 23

מחלקה יי' גן ירושלים מס' 23



לטוט כבישלה

ג-16/07/10907

R0005ajk

2-120-9-2-8

תאריך הדפסה

10/12/2020

מדינת ישראל

משרד ממשלה

ט' ג' אב

20

ס. 100 גנום גנום גנום גנום גנום

הנפקה נספחה

1172

ט' ג' אב

תיק (הערכות)

360

ירושלים, כ"א באלוול תשל"ז
4 בספטמבר 1977

אל הצעיגוות

החלטה 242 - "וושינגטון פוטס"

בעתון "וושינגטון פוטס" התפרסם ב-15 באוגוסט מאמר חיובי ביותר
בנושא ההחלטה 242.

המאמר מדגיש מקוריותה של ההחלטה, המשנה את המסורות שלפיה המנץח
הוא הקובע את תנאי השלום.

כון יש בו ביקורת על התנהלות מדינות ערבי, והצדקה עמדתו של רוח"ם
כלפי אש"פ.

המאמר יתורגם לשפות נוספות.

* * *

Clayton Fritchey

Resolution 242: To the Victor, No Spoils

It remains to be seen what, if anything, will come of Secretary of State Cyrus Vance's peace missions to the Middle East, but it has certainly centered attention on United Nations Security Council Resolution 242, which for 10 years has been the principal basis of international efforts to tranquilize the region.

Although 242 has perhaps become the most publicized of all U.N. Security Council declarations, it is by no means fully understood. Even some of the drafters have interpreted it differently from time to time. And now there is talk of amending it to accommodate the Palestine Liberation Organization (PLO).

The most famous and controversial provision of 242 is the section that requires the withdrawal of Israeli-armed forces from territories occupied in the recent conflict, meaning the Six Day War of 1967, which Israel won so quickly and decisively, and which left it in possession of Egypt's Gaza Strip, Jordan's former West Bank, and a slice of the Golan Heights, formerly held by Syria.

What makes 242 historic, however, is that, in effect, it reverses the age-old tradition that to the victor belong the spoils. Until the unanimous passage of 242 on Nov. 22, 1967 it had been taken

for granted that in warfare the winners generally dictate the terms of peace and the post-war disposition of territory.

That's the way it was after World War I, World War II and countless lesser wars over the centuries. But with 242, the United Nations decreed that Israel, as the price of future peace, would have to surrender the territory it had gained in the 1967 war, even though it acted in self-defense.

If this new doctrine is so desirable, why not make it universal instead of confining it to Israel? In short, why not formalize it through a Security Council Amendment (call it 242-A) that would make it applicable to all members of the United Nations?

That would give the United States the privilege of returning Texas to Mexico; it would require the Soviet Union, at the minimum, to relinquish Latvia, Lithuania, Estonia and a large part of Poland; China would release Tibet; North Vietnam would free South Vietnam; the victorious World War allies would give East Germany back to West Germany, and, naturally, Manchuria and Korea back to Japan. Finally, the Middle East could be returned to Turkey and the Ottoman Empire. It may be objected that 242-A would be retroactive, but so is 242 itself, since it goes back 10 years.

The United Nations might also pass a second amendment (say, 242-B) to deal with the situation that could arise in the event there is still another Arab-Israel war. It is conceivable that sooner or later the Arabs might win and occupy all of Israel, which, after all, is not very big.

It would be instructive to see how many Arab nations would vote for 242-B if, after defeating and overrunning Israel, it required them to relinquish all their territorial gains and put Israel back in the saddle.

The Arabs profess to be dedicated above all to the creation of a new Palestinian state, supposedly to be carved out of the Gaza Strip and the West Bank occupied by Israel since the 1967 war. "The Palestinian problem is the gut issue," says Hafez Assad, the president of Syria.

Nevertheless, nearly all political factions in Israel feel that the Arab alliance is primarily motivated by Palestine considerations. If Egypt, Syria, Jordan, et al., were so passionately devoted to a new Palestinian state, why didn't they create one when, until 1967, they had full control over the disputed territory now occupied by Israel?

For many years there was little to prevent the Arab states from establishing a Palestinian entity if they had really wanted to. The fact is, to put it

bluntly, most of the Arab nations have little use for the divided PLO, except as a thorn in the side of Israel.

Jordan, Lebanon and even Syria, have suffered from the PLO's disruptive tactics; its leadership is so bitterly at cross purposes that it is questionable whether it can speak for the Palestinians as a whole. The PLO has mastered terrorism, but is it capable of responsible government should an independent Palestine finally emerge? There are conflicting reports from the Middle East hinting that the PLO is now willing to accept a provision in Resolution 242 that affirms Israel's right "to live in peace within secure and recognized boundaries free from threats or acts of force," if the declaration is amended to elevate the status of the Palestinians.

This seems to have impressed President Carter but not Menachem Begin, the steelish new prime minister of Israel, who, not without reason, doubts the good faith of the PLO in respect to its intention toward his country.

"Should we negotiate with them our self-destruction?" asks Begin, and adds: "We are astonished that free men, men with justice in their hearts, ask us to negotiate with them. They practice genocide, and should be put out of the pale of civilization. . . . To ask us to sit down with them, that is asking too much."

©1977, Newsday

רשות
הפטול
הפטול
הפטול

החלטת הממשלה

הקמת מכוון למחקר חברתי שימושי

הואיל ומטפלת ישראל רוצה בקדום ופיתוח הממחקר בשטח הפסיכולוגיה החברתית ובצירות חברתיות
מחליטים:

1. להקים מודד נאמנות בהתאם לפקחות הקידוש לארצי דזקה ששמו היהת המבחן למחקר חברתי
שימושי (שיקרא להלן המבחן) באנגליה: The Israel Institute of Applied Social Research

2. סדרות המבחן תהיינה:

- לתוכנן ולבצע עכירות בשטח הפסיכולוגיה החברתית, הפסיכולוגיה, הפסיכולוגיה וטכניות נובליטים
בנספק למחלקות הממשלה ולמוסדות ציבוריים ופרטיים חומר מתקורי בשטחים הניל המיעוד לבון
ולספר את דרכיו פועלות.
- ביעז ולהוריך את מחלקות הממשלה וכן גופים ציבוריים ופרטיים אחרים בכל תבניות הנוגעות
לশטחים הניל.
- ה לשחק פוליה עם גופים בארץ ובחול היעוסים בשטחים הניל ובשטחים נובליטים.
ה לעודד את העלאת רמתו של הממחקר בשטחים הניל בארץ ופירוט רמתו התקדום.
ו. להפיק חבור צוברים מודיעין, סכינים, אנטיגזטוטריביים ואחרים לשפט הנסיבות הניל.
ו. לקבל תרומות, הענקות ותשלומים מאישים וגופים שברוגם לעודד את מסורות המבחן או
להנות שיטורתי.
- ת. לעסוק בכל הפעולות החוקיות ואחרות הקשורות בהשגת המטרות הניל של המבחן או היבולות
לעוזר בהשנת המסדרות הניל, כוון או פקצתן.
3. הרשות השיקן למטפלת ישראל והגמaza עתה ברשותו של המבחן, ימסר למבחן ויתהו את רכוש הנאמנות
אנבי הרשות יהו: שני גניזי מסדר ראש הממשלה, פרופסור אלהו ל. גנפטן, ד"ר אוריאל ג. פטאה
ומר דוד גורוביץ.
4. המבחן יהיה רשמי בעורת רכוש הנאמנות להקים, להרחיב, לספק, לרחת, לפחות, להזוק, לנחל
בעבודות, ספריות, מכוונות ומטקנים וכל שירות ומספר אחר אשר יהו ורושים ומוסילים לעובודתו של
המבחן.
5. ההכנות והרכשות של המבחן, יהיה מוקדם אשר יהיה יבמשו אך ורק לקידום המטרות של המבחן.
שים חלק מהם לא יישום ולא יועבר בזרות ורוחים, לא במשרין ולא בעיפוץ ולא בדרך של זווינגן,
העתקה, או באיה שהוא אינפן אחר. כל זה בתנאי שהגמור לא ימנע פרעון בתום כל של תגמול הונן
ומתאים לכל עובד או פקיד של המבחן בעד שירותים שרת את המונט, וכן לא ימנע תשלוט של
רבית בשיעור שאיינו עוללה על האחיזה המותר לפי החוק בעד כסף שנתן בהולאה או של דמי שירות
בשיעור המתබל על הועית בעד מענות שתושבבו או שחויבו למבחן, ולא ימנע בעד המבחן משללים
פייזיולוגיים, קצבות (פנסיות) או מלהשתתף בקון תבоловין, בקופת חולין, בסיזורי ביטוח או בקרנות או
בסטודיזים אחרים, כבון אלה לתולעת העובדים של המבחן והתלוים בהם.
6. המבחן ימציא אחת לשנת למטפלת חשבונות, ייעוץ ומסמכים הנוגעים לרכיב המבחן, הנהלו
ועפעילותו, וכן בכלל עת לפি זרישה מעת המטפלת.
7. אם המבחן יתחל ויספק את פועלתו, ימסר כל הרכש של המבחן, על דעת המטפלת, למוסד או
למוסדות בישראל שיש להם מסרות ומותת או קרכובות למסורות המבחן אחריו מלי חובותיו ותחתיו
בזיהויו. בתקרה ולא יהיה בישראל מוסד או מוסדות נבייל, יעצור הרשות לדשות מטפלת ישראל.